

“Ik vraag me af of er in Nederland wel mensen bestaan met een wenselijke CO₂-factor”

Column

PATRICIA DE WILDE is eigenaar/directeur van Bureau Qtrans B.V. Door haar jarenlange werkervaring in de mobiliteitssector (transport/automotive) richten haar werkzaamheden zich met name op branchegerelateerde adviestrajecten. Tevens is zij secretaris bij BOVAG voor de afdeling truck- en trailerbedrijven.

De menselijke CO₂-factor

We kunnen vandaag de dag geen dagblad of magazine meer openslaan zonder een artikel over CO₂-reductie tegen te komen.

Nu blijkt dat wij wereldburgers zelf verantwoordelijk zijn voor de toegenomen uitstoot in de afgelopen jaren, moeten we ook zelf aan reductie doen. Daarom is het wel eens interessant om na te gaan wat wij persoonlijk dagelijks bijdragen aan de uitstoot in de atmosfeer. Al googelend blijkt dat de gemiddelde wereldburger niet alleen CO₂-uitstoot veroorzaakt door deelname aan het verkeer. Op internet vind je talloze rapporten en tabellen met zeer specifieke gegevens. De calculator op de site klimaatneutraal.nl geeft snel een aardig beeld, net als de lijst huishoudelijke apparaten op de site van milieucentraal.nl. Ik heb mezelf ook maar eens onderworpen aan een korte test.

Wat 'levert' een gemiddelde werkdag mij nu op aan CO₂-uitstoot? Natuurlijk ga ook ik met de auto naar mijn werk. Maar voordat ik in die auto stap, heb ik eerst gedoucht (CO₂), mijn haren gewassen en geföhnd (CO₂). Vervolgens heb ik mijn tanden gepoetst met een elektrische tandenborstel (CO₂). Op het werk aangekomen, loop ik het pand binnen door de elektrische draaideur (CO₂), vervolgens neem ik de lift (CO₂) naar de tweede etage. Ik stap mijn kantoor binnen, pak mijn laptop uit mijn tas en start deze op (CO₂). Zo, nu eerst een kop koffie uit de automaat (CO₂). Het is inmiddels behoorlijk warm in mijn kantoor, dus zet ik de airco een paar graden lager (CO₂). Nu kan ik aan het werk.... Ik begin mijn e-mails door te nemen en te beantwoorden (CO₂) enzovoort, enzovoort (CO₂). Bij alles wat ik doe loopt een CO₂-telltje mee. En het telltje staat nooit stil.

Alle niet-verkeergerelateerde CO₂-uitstoot (huis, hobby, et cetera) lijken te verwaarlozen of toch niet....? Via de internetcalculator bereken ik dat ik voor mijn jaarkilometrage, zo'n 30.000 km, in 2007 een CO₂-uitstoot heb gecreëerd van 7,4 ton. Mijn huishoudelijk jaarverbruik met mijn gezin levert echter een uitstoot op van 8,88 ton per jaar. Bij elkaar opgeteld komt dit overeen met de uitstoot van een vrachtwagen die gemiddeld 100.000 km per jaar rijdt! Wat is dus de wenselijke menselijke CO₂-factor?

Ik vraag me af of er in Nederland wel mensen bestaan met een wenselijke CO₂-factor. Misschien de daklozen in de grote steden? Zij slapen bijvoorbeeld in kartonnen dozen en één keer per week nemen ze een douche bij het Leger des Heils. Maar dat is geen aantrekkelijk bestaan. Dus: we hebben een uitdaging voor de boeg! Als wereldburger én transportondernemer ligt er een dubbele uitdaging. De goederenstroom zal naar verluidt verdubbelen. Dit heeft in principe een negatief effect op de CO₂-uitstoot. Maar cijfers tonen aan dat iedere transportondernemer de laatste jaren al veel heeft bereikt: nieuwe schonere motoren, beter brandstofverbruik, alternatieve brandstoffen en alternatieve technieken (hybride, waterstof). De transportondernemer is zich misschien meer dan de gemiddelde wereldburger bewust van het effect van vergroening. Is daarom niet alleen de truck, maar ook vooralsnog de truckondernemer 'het beste jongetje' van de klas?

Patricia de Wilde,
eigenaar Qtrans B.V.